

Міністерство освіти і науки України
Херсонський державний університет

Н.В.Терешенко

**ВИДАТНІ ВИКЛАДАЧІ
БАЛЬНОГО ТАНЦЮ XX СТОЛІТТЯ**

Херсон 2024

УДК 793.33

Терешенко Н.В. Видатні викладачі бального танцю ХХ століття. Довідник з навчальної дисципліни «Сучасний бальний танець» для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності 024 Хореографія. Херсон: ХДУ, 2024. 71 с.
ISBN 978-617-7090-48-8

Укладач: Терешенко Н.В. – кандидатка педагогічних наук, доцентка кафедри хореографічного мистецтва

Рецензенти:

Андрій Кризь – кандидат мистецтвознавства, старший викладач кафедри хореографічного мистецтва Київського національного університету культури і мистецтв

Людмила Андрощук – кандидатка педагогічних наук, доцентка, завідувачка кафедри хореографії Київського університету імені Бориса Грінченка

Рекомендовано до друку Вченою радою ХДУ

Протокол № 15 від 26.04.2024 р. в якості довідника з дисципліни «Сучасний бальний танець» для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності 024 Хореографія.

У довіднику «Видатні викладачі бального танцю ХХ століття» надаються біографії видатних особистостей бальної хореографії ХХ століття та їх творчий внесок у розвиток світового бального танцю.

ISBN 978-617-7090-48-8

© Терешенко Н.В., 2024

ЗМІСТ

Вступ.....	4
Список скорочень та умовних позначень.....	5
Філіпп Джон Семплі Річардсон.....	6
П'єр Жан Філіпе Цурчер-Марголь.....	9
Віктор Мальборо Сильвестр.....	12
Алекс Мур.....	17
Уолтер Лейерд.....	21
Карл Броєр.....	25
Білл та Боббі Ірвін.....	28
Семмі Стопфорд.....	31
Брайан Макдональд.....	35
Дорін Фріман.....	39
Майкл Стіліанос.....	42
Коркі Баллас.....	45
Ширлі Баллас.....	51
Лен та Вів'єн Армстронг.....	55
Вадим Єлізаров.....	58
Борис Калініченко.....	62
Олексій Літвінов.....	65
Глосарій.....	68
Список використаних джерел.....	69

ВСТУП

В умовах розбудови української державності зростає інтерес до проблеми відродження національної культури, прилучення молоді до її духовних скарбів. Одним із завдань освіти в Україні є органічне поєднання вивчення національної історії і традицій та ознайомлення зі світовою культурною спадщиною, що збагачує культуру українського народу.

Історія хореографічного мистецтва, бального танцю зокрема, є невід'ємною складовою світової культури.

Викладач-хореограф – це передова людина свого часу, людина високої культури і глибоких знань, яка досконало володіє основами професійної майстерності. Від його світогляду та естетичних позицій залежать напрямки творчості та цивільно-ідейні устремління всього творчого колективу. Педагог повинен розбиратися в складних явищах сучасного мистецтва, відрізнити прогресивні тенденції від помилкових, шкідливих, а також бути мислителем, психологом і педагогом.

Метою даного видання є ознайомлення з видатними особистостями бальної хореографії ХХ століття та їх творчим внеском у розвиток світового бального танцю.

Шановний читач! За допомогою даного довідника Ви ознайомитеся з біографією та творчим доробком видатних викладачів бального танцю ХХ століття світового рівня. Після кожної глави є покликання, що дозволить Вам не тільки теоретично опанувати матеріал, але й побачити його практичне застосування на прикладі робіт майстрів. Це сприяє кращому засвоєнню інформації, розвитку аналітичних навичок і здатності критично оцінювати танцювальні твори.

У змісті довідника можете знайти викладача, який Вас зацікавив і на зазначеній сторінці ознайомитесь з його творчим шляхом та за покликанням переглянути відеоматеріали досягнень видатної особистості.

Інформація, яка надана в довіднику допоможе Вам при написанні рефератів та при підготовці до занять з освітньої компоненти «Сучасний бальний танець».

Список скорочень та умовних позначень

OBBD - організація, що об'єднує асоціації вчителів бального танцю Англії – Official Board of Ballroom Dance

BDC - International Council of Ballroom Dancing (в даний час WD&DSC)

WD&DSC - World Dance & Dance Sport Council (Танцювальна Спортивна рада)

ISTD - Імператорське товариство вчителів танців

WDC - Всесвітня рада танців

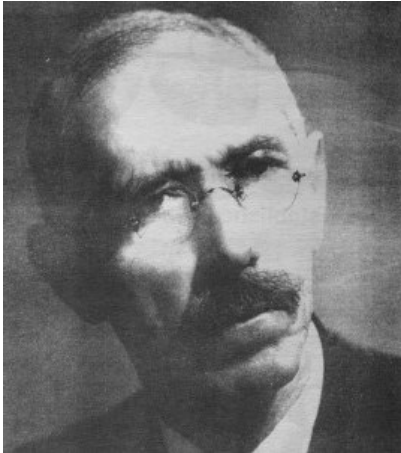
MLS - Monthly Letter Service (щомісячний журнал)

MBE - Member of British Empire (почесне звання Великобританії)

NCDA - National Dance Council of America (Національна Танцювальна Рада Америки)

DWTS - «Танці з зірками» (-американський варіант)

Філіп Джон Семплі Річардсон

Дата народження: 17 березня 1875 року.

Рідне місто: Ноттінгемшир (Англія)

Початок кар'єри: 1895 рік

Дата смерті: 17 лютого 1963 року

Народився в Вінфорі, Ноттінгемшир (Англія) 17 березня 1875 р. Помер 17 лютого 1963 р. у віці 88 років. Танці полюбив в молодому віці. В невдовзі в 1910 р. разом з Т. М. Мідлтоном почав видавати журнал для танцювальної школи під назвою "The Dancing Times", а невдовзі створив і національний журнал під тією ж назвою, і став його беззмінним редактором. Здібності Філіпа як журналіста і редактора у поєднанні з діловою хваткою Мідлтона швидко створили цьому журналу репутацію провідного друкованого органу танцювального світу. Філіп був абсолютним авторитетом в області танцю. Під його

керівництвом журнал виступив ініціатором скликання кількох конференцій асоціацій вчителів для вирішення актуальних проблем танцювального світу.

У 20-ті рр. Філіп Річардсон входив до складу суддівських бригад перших Блекпульських танцювальних фестивалів. Коли в 1927 р. виникла загроза припинення його проведення, Річардсон взяв його фінансування на The Dancing Times. Наступного року Winter Gardens відновило фінансування фестивалю, який з цього моменту почав свій поступовий розвиток. Цілком можливо, що без підтримки Ф.Річардсона сьогодні могло і не бути цієї найважливішої танцювальної події. Філіп залишався на посаді голови Блекпульського фестивалю і після Другої Світової війни.

Разом з Каміллом де Реналь Річардсон брав участь у створенні першої версії світових чемпіонатів у Лондоні в 1922 р. Він був головою суддівської бригади цього чемпіонату, на якому конкурс професіоналів виграв Віктор Сільвестр разом з Філіс Кларк.

У 1929 р. за ініціативою Річардсона була створена організація, що об'єднує асоціації вчителів бального танцю Англії – Official Board of Ballroom Dance (OBBD). З плином часу вона зміцнила свій вплив і

авторитет і сьогодні відома під назвою British Dance Council. Річардсон очолив її роботу.

BDC під керівництвом Річардсона доклала великих зусиль для консолідації танцювального світу, і в підсумку на історичному зібранні в Единбурзі в 1950 р. була створена міжнародна організація, що об'єднує професіоналів різних країн – International Council of Ballroom Dancing (в даний час WD&DSC). До 1953 р. Річардсон був його головою, а потім до 1962 р. – президентом.

У 1958 р. танцювальний світ відзначив його заслуги врученням премії Carl Alan Award, а король Данії за його роль у розвитку дружби між країнами за допомогою танцю присвоїв Річардсону звання Лицаря (R af D).

Річардсон був автором численних публікацій в пресі, і не тільки танцювальній, а також радіо-коментатором Блекпульського фестивалю з 1936 по 1939 рр.

Автор книг: "Історія бальних танців в Англії" ("History of English Ballroom Dancing"), "Соціальні танці XIX століття" ("The Social Dances of the Nineteenth Century").

Richardson, Philip J. S. "The Championships." *The Dancing Times*, July 1935 issue. London: The Dancing Times. 354.

Richardson, Philip J. S. (1945). *A History of English Ballroom Dancing*. London: Herbert Jenkins Ltd. 54.

П'єр Жан Філіпе Цурчер-Марголь

Дата народження: близько 1890 року

Рідне місто: Тулон, Франція

Початок кар'єри: 1918 рік

Дата смерті: 1963 рік

Месьє П'єр, або просто П'єр, - це був професійний псевдонім П'єра Жана Філіпе Цурчер-Марголь (дата народження невідома, але близько 1890 року.) П'єр був професійним танцівником і викладачем танців; членом комісії, експертом і членом комітету Імператорського товариства вчителів танців (ISTD), а також входив до офіційної ради бальних танців (OBBD).

П'єр був головною особою, яка ввела латиноамериканські танці в Англію. Система, яку він розробив разом з колегами, стала основою для всіх латиноамериканських змагань, що проводяться в рамках Всесвітньої ради танців (WDC).

У молодому віці П'єр навчався на інженерному факультеті Цюріхського університету, але, через прикрий випадок, він осліп на одне око і мусив зупинити навчання. Причиною стало влучання в око тенісного м'яча. Після отриманої травми він переїхав до Парижа, і вільний час проводив у нічних клубах, де кубинці та інші латинські іммігранти насолоджувались своєю музикою та танцями. У

Франції він працював у французькій консульській службі в Ліверпулі, але був змушений подати у відставку, через те, що напруга очей почала впливати на зір. Він переїхав до Лондона, де і провів решту свого життя, проте не відмовившись від французького громадянства. Він насолоджувався катанням на ковзанах і танцями і по закінченню Першої світової війни в 1918 році він розпочав кар'єру професійного танцюриста в Лондоні.

Ритми, що роблять популярними латиноамериканські танці, були завезені до Британії між двома світовими війнами. До репертуару латиноамериканської програми спочатку входили: аргентинське танго, пабла Пасо та самба. На той час П'єр уже був досвідченим танцівником і викладачем в англійському бальному стилі і створив собі репутацію провідного спеціаліста з усіх латиноамериканських танців. Та майстерність, з якою він демонстрував свої здібності, привертала увагу багатьох прихильників, які звертались до нього, щоб навчатися.

До 1930-х років П'єр більше займався популярними латиноамериканськими танцями, а в 1934 році в його рекламних оголошеннях на всю сторінку була представлена румба. Студія П'єра залишалася відкритою протягом Другої світової війни і була популярним місцем зустрічей бійців французької армії, які перебували у відпустці в Лондоні. У студії П'єра завжди звучала автентична музика для навчання танцю в Лос-Анджелесі.

Спочатку П'єр відвідав Париж, щоб дізнатись, яким чином там відбувається навчання. Але після війни, в 1947 році, П'єр відвідав Кубу, де з подивом виявив, що кубинці танцюють румбу інакше. Перебуваючи на Кубі, він щонаочі танцював і вдосконалював свою майстерність. Повернувшись до Лондона, він твердо вирішив викладати румбу за кубинською системою

(sistema cubano). З цією метою П'єр написав першу працю, де виклав свої ідеї щодо румби як танцю.

Однією з характеристик кубинського танцю та інших танців подібних ритмів був і залишається їх метод зробити три кроки на чотирьох музичних долях (2/4 чи 4/4). Фігура кубинської румби починається з 2 долі, рахуючи (пауза) 2, 3, 4-1 як (пауза) швидко, швидко, повільно, коли стегно осідає над стоячою ногою на 4-1.

Усі соціальні танці на Кубі включають похитування стегна над опорною ногою, і хоча це майже не помітно в швидкій сальсі, в повільній бальній румбі набуває більшого вираження. Загалом кроки залишаються компактними, а танець без підйомів і падінь. Аргументом на користь цього методу була автентичність, а також задоволення від танцювального ефекту, якого досяг кубинський стиль.

У 1947 році П'єром Жана Філіпом Цурчер-Марголем була сформована Латиноамериканська секція бального відділення ISTD, він же зайняв посаду голови. Програма включала Румбу, Самбу, Пасодобль та Джайв. Після подальших візитів на Кубу на початку 1950-х років, коли Доріс Лавель та Джеймс Арнелл супроводжували П'єра, була додана Ча-ча-ча. Остаточне погодження програми відбулось в 1955 році. З того часу вона стала основою викладання та змагань з латиноамериканських танців.

П'єр Жан Філіп Цурчер-Марголь помер в 1963 році. «Латиноамериканський танцювальний світ був настільки змінений і перебудований ним, що ім'я «П'єр» і «Латиноамериканський» стали практично синонімами», - так висловились про П'єра його колега Доріс Ніколс.

Віктор Мальборо Сильвестр

Дата народження: 25 лютого 1900 року.

Рідне місто: Wembley, Middlesex

Початок кар'єри: 1922 рік

Дата смерті: 14 серпня 1978 року.

Віктор Мальборо Сильвестр (Victor Marlborough Silvester) народився в родині священника і його родина ні яким чином не була пов'язана з танцями. Саме через це в танцювальний світ Віктор прийшов не скоро. Але з дитинства він любив грати на фортепіано, це давалося йому дуже легко.

Коли хлопцю було 14 років почалась Перша світова війна. У листопаді 1914 року хлопець утік з дому, і, збрехавши про свій вік, записався до армії. Він просто не міг сидіти склавши руки, коли його співвітчизники вмирають на війні. Батьки Віктора одразу ж почали шукати його та повідомили владу про зникнення свого сина в 1914 році.

У 17-ти річному віці Сильвестр брав участь в битві при Аррасі, де він став одним із 20-ти «катів», які повинні були розстріляти чотирьох британських солдатів, засуджених до смертної кари за дезертирство і боягузтво. Обман Віктора про вік до цього часу розкрився. Його довелося перевезти до Франції, де Сильвестр продовжив службу в армійській Швидкій Допомозі. Там він пропрацював до літа 1917 р. В цьому ж році Віктор отримує поранення, його направляють у госпіталь, де його знаходять представники влади і відправляють додому в Англію.

Після війни, Віктор Мальборо Сильвестр вступає до Оксфорду, але оскільки він не сильно любив науки, то провчився там лише рік. Потім юнак мав бажання повернутися до військової кар'єри і пройти навчання в Сандхерсті в «Королівському Військовому Коледжі». Однак, зваживши всі «за» і «проти», Віктор вирішив, що військова кар'єра це не те, чого він хоче від життя. Тоді ж він вирушає до Лондона, де вступає в Трінті-коледж, щоб вивчати музичне мистецтво.

Бувши людиною дуже енергійною і надзвичайно талановитою Сильвестр крім музики починає освоювати мистецтво танцю, і невдовзі, завдяки своєму захопленню, завзятості і таланту Віктор переходить з розряду «Аматори» до «Професіоналів». Він належав до тих небагатьох, хто вирішив внести нововведення до повільного вальсу, додавши до нього правий поворот.

1922 р. відзначився першою і відразу великою перемогою: Віктор Сильвестр зі своєю партнеркою Філіс Кларк (Phyllis Clark) стає золотим призером на Чемпіонаті Світу з бальних танців. Через декілька днів після свого тріумфального виступу, Віктор одружується з Дороти Ньютон (Dorothy Newton), проте тренуватися з Філіс Кларк Сильвестр не припиняє, і у 1924 р. вони знову їдуть представляти Англію на Чемпіонаті Світу з бальних танців у категорії «стандарт», де завойовують друге місце.

Досягнувши висот, Віктор не міг зупинитися, йому необхідно було постійно розвиватися і реалізовувати свою творчу енергію. Створивши «Комітет Бальних Танців» при Імператорському суспільстві вчителів танців, він об'єднав кращих танцівників тих часів: Жозефіна Бредлі (Josephine Bradley), Мюріель Сіммонс (Muriel Simmons), Ів Тинігейт-Сміт (Eve Tynegate-Smith) і Лайслі Хамфріс (Lisle Humphries). Ця комісія ввела стандарти на всі відомі танці і докладно описала їх.

В 1927 році Сильвестр написав книгу «Сучасні бальні танці», рік по тому книга була видана, тираж склав 600 000 копій, які миттєво продали. Перше видання містило опис вальсу, фокстроту, танго і квікстепа, а також згадувалося про блюз, танці в один крок і пасодоблю. Цей посібник і зараз є класичним керівництвом по танцям та найуспішнішою книгою про них. Про це свідчить те, що остання копія була видана і продана в 2005 р.

Незабаром Віктор відкриває в Лондоні власну танцювальну академію, а вже в 1930 р. створює цілу мережу своїх танцювальних студій, а точніше 23 школи танцю. Він сам був прекрасним викладачем і навчав як любителів, так і

знаменитостей, наприклад, яскраву зірку того часу - Мерл Оберон.

Віктора часто відвідувало почуття нестачі хорошої, а найголовніше, підходящої для танців, музики. Наслідком цього в 1935 р. стала організація власного музичного оркестру «Victor Silvester and his Ballroom Orchestra». До першого складу увійшли першокласні музиканти: саксофон - Чарлі Спінеллі, ведуча скрипка - Оскар Грассо, фортепіано - Джеррі Мур і Фелікс Кінг, барабанщик - Бен Едвардс і диригент - Віктор Сильвестр. Дехто з них до цього вже грав в популярних джазових групах, деякі ні, але завдяки тому, що склад оркестру був досить незвичайним і всі музиканти мали прекрасне почуттям ритму, їх музика стала унікальною. Перший альбом «You're Dancing on My Heart» мав приголомшливий успіх. Він був виданий і проданий 17-ти тисячним тиражем. Уражені успіхом і діловою хваткою «Сильвестра та його оркестру» Багато інших танцюристів, вражені успіхом і діловою хваткою Сильвестра та його оркестру, теж почали створювати свої власні групи, але Віктор завжди залишався на вершині слави. Записи унікальної музики «Victor Silvester and his Ballroom Orchestra» продавалися багатотисячними тиражами. За всі роки було продано 75 мільйонів платівок, з перекладом на японську, німецьку та інші мови.

У 1941 р. для привнесення гламуру в суворий військовий час починається трансляція радіо-шоу "Dancing Club" на радіостанції BBC. У цьому шоу Віктор Сильвестр був провідним тренером, виконувалася музика його оркестру. На початку кожної передачі він давав під диктовку урок, кожен бажаючий міг записати його і потім виконувати під музику оркестру.

З поширенням телебачення 48-річний Віктор, який не знає втоми, стає головною знаменитістю Британії, створивши в 1948 році своє телешоу під назвою «Танцювальний Клуб». Багато років партнеркою Віктора по танцювальному шоу була Дорін Фріман Бургесс (Doreen Freeman Burgess), вона встигла до того часу завоювати загальне визнання. Інша, не менш знаменита пара Уолтер Лерд (Walter Laird) і Енді Ліон (Andé Lyons) також брала участь у шоу і демонструвала танцювальні па і композиції. Передача транслювалася 17 років в ефірі каналу «BBC Television».

У 1958 р. Віктор пише свою автобіографію, крім цього ним було написано 13 книг про бальні танці, а також праці з історії.

У 1961 р. за свої праці і заслуги перед Британією Віктор Мальборо Сильвестр був нагороджений «Орденем Британської Імперії».

Доживши до 78 років, 14 серпня 1978 р. Віктор Сильвестр помер, перебуваючи на відпочинку у Франції. Тоді ж, його син Віктор Сильвестр (молодший) взяв на себе відповідальність очолювати його оркестр. «Victor Silvester and his Ballroom Orchestra» проіснував аж до 1990 р. Його музика вважається класикою і популярна сьогодні, на її основі створено безліч реміксів.

Партнерки Віктора Сильвестра і країни, за які виступала пара:

1922 - 1924 - Філіс Кларк (Англія)

1963 - 1971 - Дорін Фріман Бургесс (Англія)

Віктор Сильвестр и его бальный оркестр. URL:

<https://www.youtube.com/watch?v=eeBZva4yITs>

Victor Silvester & His Ballroom Orchestra - Bel Ami (1948). URL:

<https://www.youtube.com/watch?v=w8mDseNWv1Y>

Алекс Мур

Дата народження: 10 листопада 1901 року.

Рідне місто: графство Ессекс, Англія

Початок кар'єри: 1920 рік

Дата смерті: 26 лютого 1991 рік

Алекс Мур - всесвітньо відомий лектор, вчитель і суддя бальних танців народився в графстві Ессекс в 1901 році. З раннього віку Алекс мав гарно розвинуте почуття прекрасного, оскільки його батько був вчителем бальних танців, і познайомив сина з мистецтвом. В молоді роки хлопець був дуже пристрасним спортсменом. Він приймав участь у Всеанглійському чемпіонаті зі снукеру, його гандикап в гольфі дорівнював шести, також він був відмінним тенісистом.

У віці 20-ти років Мур почав працювати в сфері бухгалтерського обліку, але пізніше став керівником танцювального залу принца в Річмонді з зарплатою 500 британських фунтів стерлінгів на рік. Це більше, ніж він

заробив би за п'ять років роботи в бухгалтерії. . Ім'я Мура вперше з'явилося на афішах в 1923 році, коли він танцював у музиклі «Blues Dance» в галереї принца в Лондоні.

У 1926 році разом з Віктором Сильвестером та іншими провідними постатями танцювального світу, він заснував бальне відділення при Імперському товаристві вчителів танців, то стала найбільша організація вчителів танцю в світі. На той час існувало багато різних танцювальних стилів, але жодного формального узгодження щодо техніки. Мур і суспільство встановили стійкі рекомендації щодо кроків і стилю танців такі як: фокстрот, квікстеп і танго, які визнані до сьогоднішнього дня. В тому ж році Алекс посів друге місце в чемпіонаті світу, його партнеркою була сестра Авіс. Пізніше, разом з сестрою він започаткував школу танців в залі принца в Річмонді. Там він познайомився з пані Пет Кілпатрік, яка стала його постійною партнеркою після одруження Авіс Мур. Згодом, в 1947 році, Алекс і Пет одружились.

Алекс Мур багато подорожував, через це одного разу його назвали «Фокстротером земної кулі». У 1932 році його запросили до Південно-Африканської асоціації вчителів танцю, щоб очолити лекційний тур по Південній Африці на тему «Сучасні тенденції та техніки, і як танцювати краще». Під час туру Муру стало відомо про загальний брак матеріалу і доступної інформації. Один південноафриканський вчитель попросив Мура написати в новинах про те, що відбувалося в світі бальних танців в Британії. В результаті з'явився «Monthly Letter Service» Алекса Мура - щомісячний журнал, видавництво якого розпочато в 1933 році. Майстерний співрозмовник з аналітичним складом розуму і фотографічною пам'яттю, Алекс використовував ці навички для аналізу руху, викладав свої висновки на папері і висловлював їх танцювальному світу через

свій щомісячний журнал «Monthly Letter Service» (MLS). Згодом журнал було перекладено і відправлено в більш ніж 32 країни, включаючи Сполучені Штати Америки, Японію, Нову Зеландію та Австралію. В ньому містилися технічні питання, рекомендації з підготовки до технічних екзаменів, статті про тенденції і моду в танцях, а також критичні огляди міжнародних чемпіонатів.

Технічне ноу-хау Мура, інтерес до заохочення танцюристів-початківців і його бажання формалізувати стиль привели його до написання книги «Бальні танці». Це комплексний довідник, який описує стандартні техніки для початківців, конкурсантів танцювальних змагань і студентів відділення бальних танців. Описана ним система дуже унікальна; вона охоплює всі технічні аспекти бальних (стандартних) танців, використовуючи його добре відомі прийоми.

Він дав світу довідник бальних танців, який навіть сьогодні вивчається для складання іспитів. На цей час книга існує вже у дев'ятому виданні, продано близько 300 000 копій.

Разом з Детлефом Хегеманном Алекс Мур заклав основу для тодішнього «спільного комітету» Міжнародного комітету бальних танців / Міжнародного комітету непрофесійних танцівників. Сьогодні це Міжнародний танцювальний комітет та Світова федерація спортивного танцю. У 50-60-ті роки, протягом 16 років Мур був його президентом. До цього не було жодної організації, яка координувала або представляла різні країни, що беруть участь в танці. Разом з Філіпом Річардсоном, який потім став редактором «Dancing Times», Мур зіграв важливу роль в отриманні підтримки та покровительства комітету ключовими танцювальними постатями.

У 1959 році Мур відвідав Сполучені Штати Америки, контролюючи іспити для Імперського товариства вчителів танцю у Сполучених Штатах Америки, а також створив американське відділення товариства.

Помер Алекс Мур 26 лютого 1991 року в резиденції Ешлі Парк, графство Суррей.

Він був дуже талановитим, велике значення в світі бальних танців випливає з його провідної ролі в їх навчанні і просуванні на міжнародному рівні. Саме це зробило його відомим як «батька бальних танців».

Головні досягнення:

- 1926р. друге місце в чемпіонаті світу
- 1932р. почав публікувати «Monthly Letter Service»
- 1936р. опублікував довідник «Бальні танці»
- 1950р. опублікував перше видання «Переглянута техніка європейських танців»
- 1947-1976рр. голова Імперського товариства вчителів бальних танців
- 1954р. перше видання популярних варіацій
- 1964-1979рр. обраний президент або голова Міжнародного комітету бальних танців, сьогодні Міжнародний танцювальний комітет
- 1975р. призначений кавалером Ордена Британської імперії
- 1959, 1966, 1975 та 1979рр. лауреат премії Carl Alan Awards

The BallroomTechnique. URL: <https://ru.scribd.com/doc/36129771/The-Ballroom-Technique-Alex-Moore>

Alex Moore (dancer) URL: [https://dbpedia.org/page/Alex_Moore_\(dancer\)](https://dbpedia.org/page/Alex_Moore_(dancer))

Alex Moore Quickstep – 1936. URL:

<https://www.youtube.com/watch?v=iZ1Nv0zY3Ms>

Alex Moore Tango. URL:

<https://www.youtube.com/watch?v=iATMCQXKQMW&list=PLbeO364TBs2xKf2GICo2pqX3LME6ANytm>

Уолтер Лейерд

Дата народження: 26 липня 1920 року.

Рідне місто: Лейтон, Англія

Початок кар'єри: 1936 рік

Дата смерті: 30 травня 2002 року

Уолтер Лейерд народився 26 липня 1920 року, а пішов з життя 30 травня 2002 року. У танцювальному світі всі його ласкаво називали Уоллі. Швидше за все, тому, що його самого завжди відрізняла велика людяність і доброта до людей. Геніальна людина і великий учитель. Його руки доторкнулися

до всіх видатних танцюристів останніх тридцяти – сорока років. Досить назвати такі імена як Еспен та Кірстен Салберг, Донні Бернс і Гейнор Фейвезер, Юка Хаапалайнен і Сірпа Суутарі, Алан Торнсберг і Вібеке Тофт.

Його молодість припала якраз на ті роки, коли після Другої Світової війни в танцювальному світі різко зріс інтерес до латиноамериканських танців. У 1959 році в Лондоні відбувся перший чемпіонат світу. А буквально два роки потому в 1961 році Уолтер Лейерд випустив книгу «Technique of Latin Dancing», присвячену техніці латиноамериканського танцю. Книга стала тим інструментом, використовуючи, який кожен танцюрист зміг розвивати свою думку і своє бачення танцю у латині. Вона витримала величезну кількість видань і перетворилася у настільну книгу не одного покоління танцюристів.

Своє бачення танцю Уолтер Лейерд представив, танцюючи в парі з останньої партнеркою – Лорейн (Родін), різниця у віці з якої становила майже двадцять років. Протягом трьох років з 1962 по 1964 рр. вони завоювали титул чемпіонів світу в латині і ставали переможцями численних турнірів.

Внесок Уолтера Лейерда у розвиток латиноамериканського танцю важко переоцінити. Він заклав фундамент. Міркував про філософію танцю, образ, атмосферу, стан. Це той рівень розуміння танцю, який відрізняє генія від усіх інших.

Багато його фраз стали крилатими. Ось одна з них - «все, що красиво, те і правильно». В своїх спогадах найкраща учениця Лейерда, 14-кратна чемпіонка світу Гейнор Фейвезер так відповіла на запитання, як вона ставиться до цього висловлювання. «Одного разу я запитала Воллі про техніку виконання одного кроку. «Має гарно виглядати – ось яка

техніка», - так відповів їй Уолтер. Він завжди казав, що не треба досконально дотримуватися підручника. Якщо рух гарний, то його варто використовувати.

І ще одна його улюблена фраза звучала так: «Нема чого

так багато думати». Бо, якщо ви занадто багато думаете про техніку, пропадає той елемент природності, який у танець привносить особисто ви.

Чудова людина і справжній геній! Ми б не могли обійтися без його допомоги...

Звичайно, необхідно мати в танці основні базові принципи. І нам їх прищепив Уоллі. Він був нашим Вчителем. Все, що ми робили, були принципи Уоллі. Але те, як ми реалізовували ці принципи, постійно змінювалося, так само як і наше розуміння танцю, оскільки необхідно піднімати свою планку...

Він завжди підтримував естетику нашої пари. Коли ми йшли в бік, він говорив нам: «Не заходьте так далеко. Ви не повинні жертвувати естетикою» Зазвичай він сидів з сигарою і мало рухався сам. Дивився на наш танець і зауважував: «М-да, добре, але взагалі-то «хреново»». Ми запитували, – чому? Він відповідав: «У парі не видно взаємин чоловіка і жінки». Коли ми йшли в бік, він завжди говорив, що треба повернутися назад, щоб наш танець знайшов свою красу. У цьому випадку нам

доводилося дуже старатися артикулювати рух. Донні завжди був активний і хотів, щоб рухи, і особливо робота ніг, були як умога швидші. А Воллі завжди хотів бачити красу танцю і говорив Донні: «Єдина причина того, що ви так часто перемагаєте на турнірах, полягає в тому, що її танець «хрін» чим зіпсуєш». Так він оцінював мій танець».

Є таке поняття в танцях як – соач, тобто не просто педагог, а той, який постійно поруч з парою, захищаючи її. Ось саме таким був для Гейнор і Донні Уолтер Лейерд. Гейнор згадувала: «Воллі мав на нас величезний вплив. Він дуже тонко відчував наш настрій. І особливо настрої Донні. Ми приходили до нього на урок, а він раптом запитував: «Ну, які проблеми?» Ми відповідали: «А звідки ви знаєте, що є проблеми?» «Я ж вас знаю краще вас самих. Що у вас сталося?».

Невипадково багато років потому Слава Крикливий, говорячи про причини свого розставання з Каріною Смірнофф, поскаржився на те, що поруч з ними не було такої людини як Лейерд, який завжди «склеював» Донні і Гейнор.

Також, говорячи про Воллі, не можна не згадати про Джулію Лейерд, його дружину, яка розділила з ним останній період його життя. Жінка, яка повністю віддана танцю, перетворилася поруч з ним в прекрасного самостійного педагога, але завжди залишалася в тіні.

Уолтер Лейерд був обраний почесним президентом WD&DSC. До останнього дня приходив на засідання і брав участь у роботі комітету. А своєю сигарою і умінням тонко підходити до вирішення питань він багатьом нагадував Черчілля.

Walter Laird & Lorraine Reynolds World Latin Dance Champions 1963 Paso Doble. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=y6Z0PxLCMGc>

Technique of Latin Dancing. URL:
[http://www.tdancemi.hu/images/documents/szakirodalom/Walter%20Laird%20-%20Technique%20of%20Latin%20Dancing%20\(Nastiquero\).pdf](http://www.tdancemi.hu/images/documents/szakirodalom/Walter%20Laird%20-%20Technique%20of%20Latin%20Dancing%20(Nastiquero).pdf)
Technique of Latin Dancing | Walter Laird. URL:
<https://www.youtube.com/watch?v=t7VMgljGTqQ>

Карл Броєр

Дата народження: 4 серпня 1932 року.
Рідне місто: Дюссельдорф , Німеччина
Початок кар'єри: 1947 рік
Дата смерті: 30 травня 2002 року

Народився 4 серпня 1932 року у Дюссельдорфі (Німеччина). В 1953 р. захистив диплом Вищої школи в Солінгені. Здавши державний іспит у квітні 1961 р., читав право в Кельні. Досі шкодує, що так і не написав тези з права. Це єдине

в його житті справа, за яку він взявся і не довів до кінця. Однак заняття правом розвинули його аналітичні і дипломатичні здібності, що виявилось необхідним для президента такої багатонаціональної організації як WD&DSC.

Кар'єра Карла в танцювальному спорті почалася несподівано. У 15 років він вирішив, що заняття соціальним танцем – хороший спосіб знайомства з дівчатами. Його першою партнеркою була Ханнемо Шейдт. Потім він змінив багато партнерок, перш ніж зупинитись на кращій – Урсулі Прагер. З нею він виступав за Blue-Gold Club в Золінгені, а потім і одружився у 1958 р.

Карл і Урсула завоювали багато титулів. Вони були два рази чемпіонами світу, шість разів чемпіонами Європи і дванадцять разів чемпіонами Німеччини в латиноамериканській програмі.

Броєри були першою німецькою парою, яка у 1961 р. отримала премію Silver Laurel Leaf за особливий внесок у розвиток танцювального спорту. У 1962 р. Карл став членом Green-White-Club в Кельні (протягом останніх 30 років він є його президентом). У цьому ж році у нього народилася донька Каролін. Пішовши з конкурсних танців, у 1964 р. він повернувся на паркет і знову завоював титули чемпіона Європи і Німеччини у латині. Через рік його танцювальне і особисте партнерство з Урсулою завершилося.

Після цього він зосередився на телевізійній кар'єрі, готуючи для каналу ZDF серію програм «Танцюй зі мною». Його активна кар'єра конкурсного танцюриста закінчилася в 1971 р.

Карл Броєр повністю переключився на педагогічну й адміністративну роботу. З 1970 по 1977 рр. він був тренером

юніорів та головою екзаменаційної комісії в Асоціації танцювального спорту в землі Північний Рейн-Вестфалія.

З 1988 р. Карл – президент Федерації професійного танцювального спорту Німеччини та член Виконавчого комітету Асоціації вчителів танцю Німеччини.

Віце-президент WD&DSC з 1993 р. по 1999 р. Президент WD&DSC з 1999 р. У травні 2003 р. на щорічних зборах WD&DSC переобраний на новий термін.

У листопаді 1998 р. секретар землі Північний Рейн-Вестфалія удостоїв Карла звання Bundesverdienskreuz, яке заноситься в національну Книгу пошани президента.

У 2002 р. за особливі заслуги в розвитку танцювального спорту удостоєний премії Carl Alan Award.

Karl and Ursula Breuer European Championships Berlin 1959. URL:

<https://www.youtube.com/watch?v=Awrg7BTnxCU>

European Latin Champions Amateurs 1959 Karl & Ursula Breuer. URL:

https://www.youtube.com/watch?v=O4EcS_hW3rE

Білл та Боббі Ірвін

Білл Ірвін:

Дата народження: 30.01.1926 року

Рідне місто: Кілсіт (Шотландія)

Початок кар'єри: 1950 рік

Дата смерті: 14.02.2008 рік

Боббі Ірвін Баруел:

Дата народження: 27.07.1932 року

Рідне місто: Оудтсхорн (Південна Африка)

Початок кар'єри: 1950 рік

Дата смерті: 30.05.2004 рік

Білл Ірвін народився у сім'ї потомствених шахтарів у місті Кілсіф (Шотландія). Його батьки дуже часто відвідували танцювальні вечори, і це розіграло цікавість хлопця. У віці 11 років почав займатися в школі національними шотландськими

танцями. Приблизно в цей же час, в місті Оудтсхорн у Південній Африці, маленька трирічна дівчинка Боббі Барвелл, виступала на сцені з номером степу. Протягом восьми років Боббі навчалася в ірландській католицькій школі з суворими порядками, але вона згадує цей час як щасливий. Вона займалася балетом, степом, брала уроки музики і ораторського мистецтва. Любила робити все, що пов'язане зі сценою, особливо брати участь у шкільних виставах. Та головний інтерес становили танці.

Але повернемося до Білла. Його родина не мала багатих статків і хлопець почав підробляти. У п'ятнадцять років під час війни піліток розвозив молоко. В цей же час він вперше пішов на танці, але простояв весь вечір, не знаючи, як це робити. Вже рік потому шістнадцятирічний Білл виграв

свій перший в житті конкурс разом з призом – 10 шилінгів. Оскільки гроші за виступи отримують тільки професіонали, можна вважати, що Білл виступає в професіоналах з 16 років.

Після війни Білл переїхав до Південної Африки для роботи в танцювальній студії. Одночасно він почав виступати на конкурсах, причому вже у двох програмах. У 1953-54 рр. він виграв Південноафриканський чемпіонат з латини і стає другим у стандарті. Саме там відбулась перша зустріч Білла та Боббі. Вона виступала в парі з Верноном Белентайном і посіла перше місце (стандарт).

Незабаром партнери Білла та Боббі пішли з танців і утворився новий танцювальний дует - Білл Ірвін та Боббі

Барвелл. Але молодих людей об'єднували не тільки танці, вони мали глибокі почуття одне до одного і у 1957 році одружились. Перший серйозний професійний успіх Білла і Боббі відбувся в 1960 р. у Берліні, де вони стали чемпіонами світу з європейської програми. В той самий рік вони були другими в світі з латини і виграли всі титули у програмі 9 танців. Перший Блекпул виграли у 1962 р. у європейській програмі. У цьому ж році стали

переможцями чемпіонату світу в стандарті і 9 танцях. У 1965 р. виграли чемпіонат світу з латини. У 1966 р. виграли Блекпул і з латини, і з стандарту. Одне з найбільш видатних досягнень – в 1968 р. в один день виграли звання чемпіонів світу і з стандарту, і з латини (Альберт Холл, Лондон). Це довело чисельність їх титулів чемпіонів світу до тринадцяти, що і було занесено в Книгу рекордів Гіннеса.

Біллу і Боббі Ірвін присвоєно почесне звання Великобританії – Member of British Empire (МВЕ) (вручається королевою Англії в Букенгемському палаці).

В даний час вони є одними з провідних педагогів світу в європейській програмі.

Bill & Bobby Irvine - Waltz Demonstration. URL:
<https://www.youtube.com/watch?v=kR-48Dzy1Xc>
Bill & Bobby Irvine - Swing & Sway. URL:
<https://www.youtube.com/watch?v=XqWCki4WrQ>

Семмі Стопфорд

Дата народження: квітень 1956 року.

Рідне місто: Манчестер, Англія

Початок кар'єри: 1973 рік

Багато сучасних танцюристів ще з малечку починають свій шлях у світ бальних танців. Семмі Стопфорд (Sammy Stopford) хоч і народившись в Англії - центрі бального танцю тих часів, - та прийшов у танцювальний клас у віці близько 16 років. Він проявив до занять неабиякий інтерес, з кожним днем його рухи ставали все краще і краще, і в 1973 році він нарешті знайшов свою першу постійну партнерку. Нею стала англійка Лін Аспаден (Lyn Aspden, нині відома під прізвищем Gaskell).

Рухаючись по кар'єрних сходах бальних танців, Семмі з партнеркою спочатку виступав в категорії «Аматори» і основну

увагу приділяв латиноамериканській програмі. С. Стопфорд і Л.Аспаден не часто з'являлися на конкурсному паркеті, але встигли кілька разів виграти змагання Великобританії. Досягши досить непоганих результатів серед любителів, пара переходить до категорії «Професіонали». І паралельно з цим, Стопфорд вперше почав вести заняття в студії танцю - розвиваючи себе в якості тренера.

Всього Семмі протанцював у парі з Лін 6 років. Найгучніший результат приніс спортсменам турнір «All England Professional Latin Championship» в 1979 році. Тоді вони стали на вищій щабель п'єдесталу пошани. А незабаром після цього пара розішлася.

У червні 1979 року Стопфорд знаходить нову партнерку - Ширлі Річ (Shirley Rich, нині - Ширлі Баллас (Shirley Ballas)). На момент початку роботи танцюристів вона була невідома в конкурсному світі. У квітні 1980 року Семмі і Ширлі вступають у шлюб, і дівчина бере прізвище чоловіка. 28 липня 1980 року пара вперше виходить на великий турнір «ICBD World Professional Championships» в Австралії і відразу отримує 3-є місце серед професіоналів у латиноамериканській програмі. Через рік на цьому ж чемпіонаті, який проводився вже в Лондоні (Англія), Семмі і Ширлі повторили свій результат. 1982 рік приніс їм пепше місце в Європі і друге у світі, а 1983 - перемогу на «International» і «British Open». Семмі встав на 1 сходинку рейтингу танцюристів, проте в січні 1985 року на Чемпіонаті світу в Осло (Норвегія), виявився другим. Змагання стало останнім для спортсменів, причому як в танці, так і в їх спільному житті.

Нову партнерку Семмі знайшов швидко, і вже незабаром він почав займатися з Барбарою Маккол (Barbara McColl). Пара, як і раніше, представляє Англію: спочатку займає призові місця, але впевнено рухається до перемоги. У 1989 році вони виходять на паркет Блекпула і займають 1 місце. Багато «золота» приносить 1991 рік. В 1992 і 1994 вони знову підкорюють Блекпул. Ця перемога стає кращим результатом в кар'єрі С. Стопфорда і Б.Маккол. Всього разом вони танцювали 10 років. Крім змагань, вони також успішно давали семінари і вели заняття.

Заключним конкурсом для Семмі і Барбари став «British Open 1995», де знамениті танцюристи стали другими і вирішили припинити змагання та повністю перейти на інший щабель професійної кар'єри – викладання. Учнями С. Стопфорда вже була пара Гейнор Фейрвезер (Gaynor Fairweather) і Донні Бернс (Donnie Burns). Незважаючи на те, що між вчителем та учнями була практично відсутня різниця у віці – С. Стопфорд довів пару до фіналів в аматорах і буквально дав їм старт для подальшого розвитку кар'єри.

В числі його учнів накопичилося досить багато успішних нині танцюристів, таких, як Рікардо Коки (Riccardo Cocchi), Джоанн Уілкінсон (Joanne Wilkinson), Станіслав Бекмамєтов (Stanislav Bekmametov) і Наталія Урбан (Natalie Urban). Тренер завжди наголошував на тому, що важливий настрої і зізнався,

що сам завжди знаходиться в танці, винятком є лише викладання і сон.

Семмі встиг випустити декілька відео-семінарів, які зараз відомі і популярні по всьому світу.

Незважаючи на те, що С. Стопфорд більше не змагався, він продовжував відвідувати турніри вже в якості судді, часто очолюючи суддівську колегію.

У 2007 році Семмі Стопфорд встав на захист танцюристів-аматорів у зв'язку зі складними неприємними політичними обставинами між федераціями танцювального спорту. Так з'явилася аматорська ліга Світової танцювальної ради WDC, де містер Стопфорд став головою. Головною позицією організації є «нуль політики»: танцюристи повинні мати право змагатися де захочуть і не боятися за свою подальшу кар'єру. Також відомий тренер опублікував прес-реліз, де висловив свою думку стосовно того, що відбувається в суспільстві бального танцю.

Партнерки Семмі Стопфорда і країни, за які виступала пара:

Січень 1873 - квітень 1979 - Лін Аспаден (Англія)

Червень 1979 - січень 1985 - Ширлі Річ (Стопфорд, Баллас)
(Англія)

Січень 1985 - червень 1995 - Барбара Маккол (Англія)

Sammy Stopford & Barbara McColl (England). URL:

<https://www.facebook.com/watch/?v=1940304376031484>

1992 Sammy Stopford and Barbara McColl as The UK Open Professional Latin

Champions. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=t-ojwzF9iQk>
<https://www.youtube.com/watch?v=t-ojwzF9iQk>

Брайан Макдональд

Дата народження: 14 квітня 1946 року

Рідне місто: Данді (Dandee), Шотландія

Початок кар'єри: 1957 рік

Брайан Макдональд (Brian McDonald) народився у центрі Шотландії у місті Данді і практично виріс у танцювальній школі своїх батьків. У чотирирічному віці він почав займатися бальними танцями і в одинадцять років вже змагався в підлітковій категорії. В юнацькому віці, крім танців, Брайан займався ковзанярським спортом і захоплювався футболом, але поступово танці стали самим головним і улюбленим заняттям, з яким він пов'язав усе своє життя.

Коли Брайану було 15 років (1961), він танцював в категорії «Аматор» за Шотландію зі своєю першою партнеркою Шейлоу Доутон (Sheila Downton).

У 1968 році на Танцювальному фестивалі в Блекпулі (British Open in Blackpool) Брайан познайомився з Крісті Макдональд, згодом вона стала його партнеркою, а в майбутньому ще й дружиною. Три роки поспіль (1969, 1970 і 1971) Брайан та Крісті ставали Шотландськими чемпіонами у категорії «Аматор». Протягом усього цього часу, батьки підтримували пару та їх прагнення танцювати.

У 1971 році пара Брайна і Крісті перейшла в категорію «Професіонал». До цього моменту єдиним тренером Брайна була Мері Бучаннон (Mary Buchannon), яка колись тренувала і його батьків, але після перемоги на Чемпіонаті серед професіоналів в Англії в 1976 році пара замислилась про те, що прийшов час знайти інших тренерів. Танцюристи почали працювати з Бенні Толмейджером (Benny Tolmeijer), Біллом і Боббі Ірвіном (Bill and Bobby Irvine), хоча для цього їм доводилося витратити 7 годин часу, щоб доїхати до Лондона. Також, деякий час їх тренерами були Антні Херлі (Anthony Hurley) і Пітер Егглетон (Peter Eggleton).

Пара Брайна і Крісті три рази вигравали Чемпіонат Європи у стандартній програмі. Тоді вони виступали за

Шотландію. У 1977 році Брайан і Крісті вже посіли другу сходинку на Чемпіонаті Європи зі спортивних бальних танців. У цьому ж році їх запросили до США, виступити на телешоу у Вашингтоні. Після цієї поїздки вони закохалися в цю країну.

У 1977 році пара стала фіналістами Чемпіонату Світу в Токіо, 1978 рік приніс їм вихід у фінал на Чемпіонаті Світу в Лондоні. В цьому ж році Брайан і Крісті повернулися до США і в ході свого туру по країні зрозуміли, що це те місце, де вони хочуть жити. Танцівники зупинилися в Оклахома Сіті і відкрили там танцювальну школу, яка діяла ще й як нічний клуб. Одночасно керувати клубом і викладати танці було дуже важко для Брайана і Крісті, тому не дивно, що цей клуб (і танцювальна школа одночасно) проіснували недовго. Після цього Брайан і Крісті переїхали в Каліфорнію і почали викладати там. У 1979 році Брайан став делегатом у Національній Раді Вчителів Танцю (National Council of Dance Teacher Organization - NCDIO), яка зараз має назву - Національна Танцювальна Рада Америки (National Dance Council of America - NCDA), він не пропустив жодної зустрічі цієї ради, незважаючи на те, що вони з Крісті продовжували змагатися. З 1979 по 1982 рік Брайан і Крісті були Національними Чемпіонами Америки у стандартній програмі в категорії «Професіонали».

Брайан став делегатом Танцювальної Спортивної ради (World Dance & Dance Sport Council - WD&DSC), яка нині має назву World Dance Council, і зайняв посаду першого голови по спортивним танцям. Він головував протягом трьох років і потім вирішив піти у відставку.

У 1994 році Брайан взяв на себе обов'язки президента NDCA, цю посаду він обіймає і донині.

Брайан існо співпрацював з Біллом Ірвіном, який був віце-президентом WDC. Бажаючи піти у відставку, Білл Ірвін рекомендував замість себе Брайана і той прийняв пропозицію Білла і був президентом WDC з 1999-2003 рік.

Раніше в 1980 році Брайан і Крісті організували свої змагання в Каліфорнії - The Embassy Ball, їх співорганізаторами з 2005 року стали Джон Кимминс (John Kimmins) і Сем Содано (Sam Sodano). За всі ці роки, ці змагання стали одним з найбільших міжнародних подій у США.

Гаррі Макдональд, син Брайна і Крісті пішов по стопах свого батька і дідуся, в 1997 році він зі своєю партнеркою Діаною Макдональд виграв Чемпіонат Світу. Вони 10 разів ставали національними чемпіонами США по спортивних бальних танцях. Тому можна сказати, що цілих три покоління родини Макдональд міцно увійшли в історію бальних танців.

Партнери і країни, за які виступала пара:

1961 - 1968 - Шейла Доутон (Шотландія)

1969 - 1982 - Крістін Макдональд (Шотландія, США)

Brian & Kristi McDonald - 2016 Honorees. URL:
<https://www.thedbdc.com/briankristi-mcdonald--16.html>

Дорін Фріман

Дата народження: 8 серпня 1930 року

Рідне місто: Лондон (Англія)

Початок кар'єри: 1946 рік

З ранніх років Дорін Фріман (Doreen Freeman) мріяла танцювати, але через хворобу тата і постійний брак коштів, у неї не було жодної можливості здійснити мрію. Одного разу, коли їй було вже 16 років, вона пішла з подругами до танцювальної студії, де, за невелику плату, недільними вечорами проводилися заняття.

Коли Дорін прийшла туди вдруге, чоловік, який тримав студію, запросив її потанцювати. Пізніше вона дізналася, що це був Віктор Баррет (Victor Barret), другий професійний танцюрист у світі. Місяць потому, інший професійний танцюрист Том Бентлі (Tom Bentley) теж розгледів у Дорін

талант до танців і дав їй декілька безкоштовних уроків. Вони танцювали разом щотижня, поки Віктор, який тільки недавно розлучився зі своєю попередньою партнеркою Марією Тейлор (Marie Taylor) не запропонував Дорін танцювати з ним.

Знаючи про фінансову ситуацію Дорін, Віктор погодився тренувати її без плати. Він також взяв на себе всі витрати у Британській танцювальній школі і протягом декількох місяців він був її єдиним тренером. Коли Дорін оволоділа основами

бальних танців,

для подальших

тренувань

Віктор

познайомив її з

Жозефін Бредлі

(Josephine

Bradley).

Дорін відразу

почала свою

танцювальну

кар'єру з перемог. У 1947 році пара Дорін і Віктор посіла друге місце на Британському Відкритому Фестивалі серед професіоналів (British Open Professional Championship). У тому ж році вони стали першими на Світовому Чемпіонаті. Дорін і Віктор брали участь у багатьох змаганнях і завжди були на висоті.

Згодом вони одружилися, у них народилася дочка, і Віктор вирішив, що він хоче зробити перерву в танцях. Однак Дорін танцювала всього кілька років і не хотіла зупинитися. Віктор і Дорін ще танцювали в деяких шоу, але вже не брали участь у змаганнях. У той час їх друг Боб Бургесс, у якого померла дружина і партнерка Маргарет (1953 р.) запитав у

Віктора дозволу змагатися з Дорін. Віктор спочатку погодився, але пізніше змінив свою думку, бо не хотів, щоб Дорін взагалі змагалася. Одне наклалося на інше і Віктор з Дорін розлучилися.

У 1961 році Дорін все ж таки почала танцювати з Бобом Бургессом (Bob Burgess), вони змагалися у програмі 10 танців. У 1962 році їх пара посіла друге місце на Чемпіонаті Світу серед професіоналів в Австралії. Трохи пізніше в цьому ж році пара Боб Бургесс і Дорін Фрімен посіла 3 місце на Британському Відкритому Чемпіонаті у стандартній програмі. Боб відкрив танцювальну студію Starlight, разом з Дорін вони їздили до США де працювали в студії Артура Мюррея в Нью-Йорку.

Також протягом восьми років Дорін танцювала з Віктором Сильвестром (Victor Silvester) на телевізійному шоу в Лондоні під назвою "BBC Dancing Club".

Зараз Дорін викладає, читає лекції і вчить тому, як досягти виразності й граціозності рухів, в цьому важливі серйозна підготовка і глибоке розуміння бальних танців.

Партнери Дорін і країни, за які виступала пара:

1946 - 1948 - Віктор Баррет (Англія)

1961 - 1963 - Боб Бургесс (Англія)

1963 - 1971 - Віктор Сильвестр (Англія)

Bob Burgess and Doreen Freeman 1961.URL:

<https://www.youtube.com/watch?v=VIXGNdvHA18>

Doreen Freeman Tribute. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=dhUNf4ffxqU>

Майкл Стіліанос

Дата народження: - 1945 рік
Рідне місто: Лондон (Англія)
Початок кар'єри: 1965 рік

Майкл Стіліанос (Michael Stylianos) почав займатися танцями з 18 років. Цей вік вважається запізним для початку професійної кар'єри, і до таких танцівників ніхто з тренерів серйозно не ставиться. Їх називають «хобіки», бо вважають їх захоплення тимчасовим. Проте, випадок Майкла був винятком. Ще однією особливістю Майкла Стіліаноса є його постійність. Починаючи з 1965 року, він плідно співпрацює і

насолоджується спортивною кар'єрою разом зі своєю незмінною партнеркою і дружиною Лорною Лі (Lorna Lee). Майже відразу після початку тренувань вони підкорюють категорію «Професіонал».

Професіонал

Пара Майкл Стіліанос і Лорна Лі ніколи не брали участі як любителі, вони одразу почали з професіоналів де виграли і захистили всі головні професійні змагання з Латинських танців. Їм вдалося здійснити це за короткий термін в одинадцять років.

У 1975 році Майкл Стіліанос і Лорна Лі отримали престижну нагороду Carl Alan Award, як найвизначніша пара світу, потім у 1982 році Майкл отримав Алана за внесок у танцювальний спорт. Це було здебільшого обумовлено його участю у British Ice-Skating Team. Також він активно співпрацює з Асоціацією фігурного та роликового катання (Roller and Ice-Skating Association) на посаді їхнього національного хореографа. Там регулярно читає лекції для Олімпійської спільноти фігурного катання (Olympic Ice-Skating Union) та є їх консультантом зі спортивних бальних танців. Він значним чином посприяв успіху Крістофера Діна та Джейн Торвілл (Jayne Torvill and Christopher Dean), вніс у танець на льоду чимало латиноамериканських рухів. У 1993 році він втретє отримує Carl Alan Award за тренерську діяльність.

Після виходу на пенсію, всю свою невитрачену енергію він спрямував на тренування спортсменів. Дев'ятнадцять років Майкл успішно керує студією на півдні Лондона, і працює з танцюристами всіх рівнів. Влітку 1993 року він відкрив Академію танців (Dance Academy) спеціально для підготовки танцюристів до міжнародних виступів.

Тренер, суддя

Сьогодні Майкл разом із дружиною – всесвітньо відомі тренери, судді та лектори. Їхнє життя це постійні подорожі з місця на місце. В даний час вони тренують відомих спортсменів і зробили внесок у кар'єру безлічі національних, європейських та світових чемпіонів. Серед них відомі Донні Бернс та Гейнор Фейвезер (Donny Burns & Gaynor Fairweather), які стали чотирнадцятиразовими чемпіонами світу.

За тренерські досягнення Майкл нагороджений в багатьох країнах: Словенія, Греція, США та Фінляндія. Остання з перелічених також надала Майклові привілеї міста Олуо (freedom of the City of Oluo).

Майкл та Лорна є членами престижного Королівського товариства викладачів танців (Imperial Society of Teachers of Dancing). Їх обох обрала рада Факультету Латиноамериканських танців, а в 1998 році Майкл був запрошений засідати в Головній раді (Grand Council). Щорічно він організовує п'ять чемпіонатів, включаючи Королівські чемпіонати з Європейської та Латиноамериканської програми.

Після остаточного відходу зі спорту пара продовжувала виступати з показовими номерами – затребуваність, як і майстерність, нікуди не поділася. Вони багаторазово виступали для королівської сім'ї, і були першою та єдиною латиноамериканською парою, яка виступила у 1986 році у Палаці Цезаря (Caesar's Palace) у Лас Вегасі.

Партнерки Майкла та країни, за які виступала пара:

1964 – теперішній час – Лорна Лі (Англія)

Michael Stylianos and Lorna Lee 1980. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=-SiIHLgrvJA>

Michael Stylianos and Lorna Lee dancing Latin. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=dQ8pKgaf3MU>

Коркі Баллас

Дата народження: 25 грудня 1960 рік
Рідне місто: Хьюсто. Техас (США)
Початок кар'єри: 1978 рік

Повне ім'я Коркі Балласа - Марк Олександр Коркі Баллас (Mark Alexander Corky Ballas). Його коріння походить з Греції та Іспанії. Його батьки були відомими постатями, кожен в своїй галузі: Джордж, як винахідник - саме він придумав зручний обрізок для саду від компанії «Weed Eater», а мати встигла прославитися як виконавиця фламенко. Пізніше батько Коркі Балласа став власником найбільшої в усьому світі танцювальної студії «Dance City», розташованої в Х'юстоні (США).

Перші кроки до чудового світу танців Коркі Баллас зробив у 6 років. Він, наслідуючи матір, почав займатися фламенко, та, згодом, вирішив випробувати свої сили в

американському стилі латиноамериканських танців. Його викладачем стала Елізабет Кортес (Elizabeth Cortez). Марк Олександр полюбив танці, і з того часу вони були постійним його супутником. Він ріс у часи Джона Траволти (John Travolta) і поступово почав брати участь у суботніх танцювальних вечорах, де для нього завжди були презентом партнерки та успіх. Однак, мода змінюється, і з часом подібні дискотеки просто зникли. Тоді Коркі Балласу здавалося, що не має нічого доступного і такого, щоб йому підшло, аж поки достовірно не дізнався, що латину виконують не лише у США. Це був той момент, коли з'явилося бажання наблизитися до професійного бального танцю.

Любитель

Тоді Коркі Балласу було 18 років і він мав наміри стати частиною міжнародного латиноамериканського танцю, та молодику відповіли, що він вже надто дорослий для професійних занять та виступів. Але попри всі переконання, Коркі лише впевнено відповів, що збирається розпочати зараз і стати чемпіоном світу. Баллас був настільки завзятим, що, незважаючи на повну впевненість в провалі цієї ідеї, його педагогу залишалося лише погодитись. І недаремно.

У віці 22 років Коркі Баллас розпочав перші виступи серед аматорів. Тоді

він займався з Патрією Локі (Patrea Lockie). Вчитель та партнерка в одній особі принесла Балласу результат уже через півроку тренувань. Вони стали чемпіонами США у категорії «Любителі» та три роки поспіль підтверджували за собою цей титул. Танцюрист постійно продовжував прагнути до професійних виступів, та постійно відвідував великі турніри, як глядач. На одному з таких, що проходив у Монреалі (Канада), він уперше побачив на паркеті Ширлі Річ-Стопфорд (Shirley Rich-Stopford).

Танцівниця на той момент уже мала титул чемпіонки з латиноамериканської програми. Корки Баллас був захоплений її виконанням і попросив Ширлі навчити його танцювати так само добре. Незабаром зірка латини погодилася стати його тренеркою, а пізніше і партнеркою. Крім того, партнерство вони мали не тільки на паркеті, а й у житті, вступивши у шлюб. 24 травня 1986 року у них народився син – Марк Баллас (Mark Ballas).

Професіонал

Саме з Ширлі, Корки переходить на новий рівень – у категорію «Професіонали». Вони неодноразово виграють змагання у США, проте містер Баллас бажає підвищити рівень своєї майстерності, і незабаром молода родина перебирається до Англії. Вони влаштовуються в Лондоні і розпочинають старанну підготовку до змагань, а паралельно дають семінари іншим танцюристам. Вперше, не за США, а за іншу країну, Коркі з Ширлі виступають в Нідерландах на турнірі ICBD World Professional Latin Championships 2 січня 1989, де посідають 6 місце. Незабаром, а саме 1991 року, професіонали виходять на

паркет Блекпула і отримують «бронзу».

Крім конкурсної кар'єри Коркі і Ширлі Баллас набирали обороти і як викладачі. Тут у Лондоні, їх учнями стали майбутні переможці «Dancing with the Stars» - Дерек і Джуліанна Х'ю (Derek Hough & Julianne Hough). Число учнів ставало дедалі більше, кар'єра рухалася вгору. Загалом Балласи пробули

в Англії 16 років. За цей період вони встигли завоювати безліч титулів і закріпитися як успішні виконавці латиноамериканської програми. Дует став переможцем найпрестижніших змагання: International, European, UK, Open World British Championship. Заключним офіційним результатом для дуету Коркі та Ширлі Баллас став вихід на конкурсний паркет British Open, що пройшов 24 травня 1996 року. Тоді пара піднялася на «золотий» щабель п'єдесталу пошани.

Тренер, суддя та інша діяльність

Після завершення своєї конкурсної кар'єри Коркі та Ширлі випустили кілька відео-семінарів, які популярні у світі бального танцю досі. Як тренери, вони пропрацювали недовго, не склалось також і особисте життя - незабаром вони розлучилися.

Корки Баллас багато подорожував світом, ділився своїми знаннями та вміннями з аматорами бального танцю. Його погляди вагомі, Корки часто запрошують в якості судді на різні змагання, проте тренерська робота йому ближче і саме їй він приділяє більшу кількість свого часу. Пізніше Корки повернувся до рідної країни – Сполучені Штати, де і перебуває на даний час. У Лос-Анджелесі, Каліфорнії та Х'юстоні, штат Техас - знаходяться його студії. Причому Баллас славиться не лише як тренер із бездоганною хореографією та постановками шоу-програм, а й як творець музичних тем.

Багато хто відзначає містера Балласа як «батька» проекту «Dancing with the Stars». Він навчив багатьох танцюристів-учасників. Серед них Каріна Смірнофф (Karina Smirnoff), Джуліанна Х'ю (Julianne Hough), Дерек Х'ю (Derek Hough), Тоні Доловані (Tony Dovolani), Едіта Слівінська (Edyta Sliwinska), Алек Мазо (Alec Mazo), Брайан Фор, Джонатан Робертс (Jonathan Roberts), Джессі Де Сото (Jessie DeSoto) та його син - Марк Баллас (Mark Ballas).

25 серпня 2008 року Коркі Баллас і сам виступив на проекті, його запросили на 7 сезон. Партнеркою стала 82-річна актриса Клоріс Лічмен (Cloris Leachman). На 6-му тижні пара вибула. Повернення знаменитого латиністу відбулось в 11-у сезоні 20 вересня 2010 року. Зірковою партнеркою стала Флоренс Хендерсон (Florence Henderson) – актриса та співачка. Вони пішли з паркету "Dancing with the Stars" після 5-го тижня.

В одному зі своїх інтерв'ю, танцюрист відзначив дуже теплу атмосферу на цьому проекті, він сказав, що, незважаючи на конкуренцію, учасники підтримують та допомагають один одному, і це робить проект цікавим з середини.

За свою кар'єру тренера Баллас старший випустив революційну книгу «Дивися, і роби це». За малої кількості слів,

у ній зібрано 2000 фотографій, на думку автора, обов'язково навчить техніки румби. Він створив сайт, де можна навчитися танцювати у режимі онлайн. На сьогоднішній день Корки видав 70 навчальних відео-видань. Їм розроблено програму навчання латиноамериканській програмі, яка використовується більш ніж у 200 школах США. Крім того, К. Балласом створено та випущено також аудіо збірку латинської музики «Comras Music Disc Passion Series». Серед досягнень іменитого викладача також відзначаються премія «Вчитель року» та членство у раді Імператорського товариства Англії.

Корки Баллас вважає своє життя наочним прикладом того, що кожен може досягти своєї мети. Він зізнається: «Коли йому говорили «ні», він не озирався на всі боки, а просто не випускав з погляду своєї мети». «Ви є тим, чого прагнете», - каже танцюрист в одному зі своїх численних інтерв'ю.

Партнерки Коркі та країни, за які виступала пара:
Квітень 1985 - червень 1996 - Ширлі Річ (Стопфорд, Баллас)
(США, пізніше - Англія)
Січень 1982 - січень 1985 - Патрія Локі (США)

Dancing with the Stars: Corky Ballas. URL:

<https://dancingromancing.wordpress.com/2010/09/20/dancing-with-the-stars-corky-ballas/>

Corky Ballas. URL: <https://www.corky.com>

Ширлі Баллас

Дата народження: 6 вересня 1960 рік.

Рідне місто: Уоллсі. Англія

Ширлі Баллас (Shirley Ballas) - британська бальна танцюристка, тренерка та суддя. Її майстерність та успіхи в латиноамериканських танцях принесли їй титул «Королева

латини». Вона не тільки мати професіонала з шоу «Танці з зірками» (DWTS - американський варіант) Марка Баллас та колишня дружина не менш відомого Корки Баллас (Corky Ballas), вона також тренувала одних із найкращих танцюристів у світі.

Ширлі народилась та виросла в Уолласі, вона жила з братом Девідом і матер'ю Одрі, оскільки батько покинув родину. Вона почала танцювати у віці 2 років. Наступні роки почала виступати на змаганнях. Першим її партнером був чемпіон Великобританії з бальних таців Найджел Тиффані. Ширлі згадувала ті часи, як «важкі». Після двох років існування пара Ширлі та Найджела розпалась. Вчителька танців Ніна Хайт переконала юну Ширлі піти на випробування в партнерство з танцівником Семмі Стопфордом (Sammy Stopford). Вони стали не тільки партнерами в танцях, а і чудовою подружньою парою. Вони займали другі місця у 1982, 1983 та 1985 роках на Чемпіонаті світу серед професіоналів у латинській програмі. Пара Ширлі та Семмі була переможцем Міжнародного чемпіонату з латиноамериканських танців у 1983 році та Відкритого чемпіонату Великобританія серед професіоналів у латиноамериканській програмі у 1984 році. Проіснувавши п'ять років, їх шлюб розірвався, розпалась і пара.

Пізніше Ширлі Баллас зустріла Корки на змаганнях з латинської програми у Монреалі, провінція Квебек. Вони одружилися, і за два роки стали чемпіонами в латиноамериканській програмі на міжнародних змаганнях у США. Ширлі та Корки Баллас успішно захистили свій титул сім разів. Разом вони виграли Міжнародний чемпіонат з латиноамериканських танців 1995 року в Королівському Альберт-Холі в Лондоні. Фіналісткою Відкритого чемпіонату Великобританія серед професіоналів у латиноамериканській

програмі Ширлі ставала 17 разів! Ширлі Баллас єдина танцівниця, яка перемогла у цьому чемпіонаті з двома різними партнерами.

Ширлі і Корки проживали і змагалися в Х'юстоні, штат Техас, в цей же період в 1986 народилася їхня єдина дитина - син Марк. Всі разом вони переїхали до Лондона, коли Марк був маленький, і саме тут Ширлі та Корки почали тренувати майбутніх чемпіонів DWTS Дерек та Джуліанну, навчаючи їх як молодих танцюристів. (Дерек іноді навіть називає Ширлі «мамою», як другу матір.)

Пізніше, у 2007 році Корки і Ширлі розлучилися.

Ширлі Баллас припинила участь у танцювальних змаганнях у 1996 році. Зараз вона, як і раніше, живе у Великобританії, займаючись тренерством та суддівством бальних і латиноамериканських змагань.

У період проведення шоу DWTS (Танці із зірками) Ширлі, серед інших професіоналів зі світовим ім'ям, тренувала учасників шоу, давала майстер-класи та коментувала виступи.

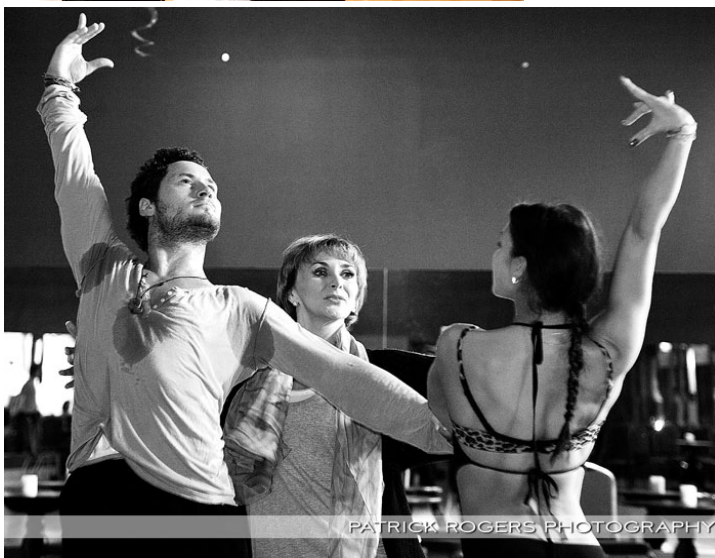
У 2017 році вона приєдналась до журі шоу «Танці з зірками» на BBC One в якості головного судді.

Нещодавно Ширлі виповнилося 50 років. Вона і зараз продовжує нести багатство своїх знань усьому світу

PATRICK ROGERS PHOTOGRAPHY

- Ширлі Баллас - Техніка поворотів в латині (Shirley Ballas - Turns and Spins In Style)

Shirley Ballas.

[URL:https://www.bbc.co.uk/programmes/profiles/Z8b8LT91X4BKfv214N4wgf/shirley-ballas](https://www.bbc.co.uk/programmes/profiles/Z8b8LT91X4BKfv214N4wgf/shirley-ballas)

Corky & Shirley Ballas latin táncok (Izelítő). URL:

https://www.youtube.com/watch?v=u_ojLt33ONY

Лена та Вів'єн Армстронг

Ці люди Майорки зустрілися завдяки бальним танцям. В 1950-х роках у Великобританії було безліч танцювальних шкіл та тренувань. Танці домінували в житті молоді, бо, відвідуючи бальні зали, можна було не тільки навчитись гарно танцювати, а і познайомитись з іншими молодими людьми. Та для Лена та Вів'єн танці вихідного дня стали набагато більшими, ніж для деяких. Вони опинилися в центрі танцювальних змагань та світі бальних суконь і паеток.

Батьки Вів'єн володіли танцювальною школою у Бірмінгемі під назвою Школа танцю Хоулі, вони любили танцювати, і тато невдовзі відмовився від своєї частки сімейного хлібопекарського бізнесу, щоб присвятити себе танцювальному світу.

Вів'єн насолоджувалась цілком гламурним життям – вдень вона працювала моделлю, а у вільний час, як хобі, танцювала. Одного дня, коли вона брала участь у Відкритому чемпіонаті Великобританії у Блекпулі, вона зустріла Лена. Він шукав нову партнерку з танців.

Лен танцював з 11 років. Він спробував заняття в різних клубах та спільнотах для хлопців, але задоволення отримав лише від танців. Його батьки були захоплені танцями, і це, мабуть, було в крові хлопця. Декілька років безперервного тренування, і він до 15 років став британським міжнародним чемпіоном. Кілька років він успішно танцював по всьому світу.

Лен, як аматор, виграв чемпіонат Європи, Великобританії, міжнародний чемпіонат та чемпіонат Великобританії.

Як професіонал, він брав участь у багатьох фіналах Latin Grand, включаючи British Open у Блекпулі. Він мав честь бути капітаном британської професійної команди протягом 13-ти років поспіль, за цей час команда була непереможена.

Лен з Вів'єн, склали чудову пару, вони стали фіналістами всіх основних професійних бальних чемпіонатів, вигравши багато титулів як удома, так і за кордоном. Також вони займалися тренерською роботою і створили свою сімейну танцювальну студію, яка стала дуже успішною і дійсно була однією з найбільших у країні. Це дозволило їм вести сімейне життя зі своїми двома дочками та стати справжньою британською родиною.

У студії займалися професійні танцюристи та новачки. Вів та Лена подобався той факт, що вони вводять нове покоління у чарівний світ танцю, який дав їм таке велике і щасливе життя.

Лен був обраний президентом Британської танцювальної ради та віце-президентом Всесвітньої танцювальної ради, оскільки завжди цікавився політикою танцю та використовував це на користь танцюристів. Він дотепер обіймає ці посади в якості почесного члена. Як колишній президент Міжнародної асоціації вчителів танців, він тепер служить IDTA в якості єдиного почесного директора у її раді директорів.

Лен любить і пишається тим, що впродовж багатьох років, щодня він навчає професіоналів і аматорів в Dance Options Cheam, в одній з найвідоміших танцювальних студій у світі.

Len Armstrong 1958. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=qI5VsSGLsXE>
Ballroom Champions (1963). URL:
https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=43a_Aq1mIKM

Вадим Єлізаров

Дата народження: 12 червня 1949 року

Рідне місто: Саратов (Росія), Севастополь (Україна)

Початок кар'єри: 1963 рік

Дата смерті: 28 травня 2017 року

Вадим Альбертович Єлізаров - був директором Севастопольського Академічного театру танцю, народний артист України, лауреат державної премії АР Крим, заслужений працівник культури України, заслужений діяч мистецтв АР Крим, художній керівник і автор усіх постановок Севастопольського Академічного театру танцю.

Він народився і виріс в місті Саратові. Завдяки своїй бабусі, яка дуже любила танці, маленький Вадим з дошкільного віку займався у Палаці піонерів спочатку класичними танцями, а з сьомого класу - бальними.

Після закінчення школи Вадим Єлізаров, поступившись побажанням батька, закінчив авіаційний технікум, а потім - економічний інститут. Але він займався танцями завжди, вважаючи, що саме в цьому його покликання. Він працював у проектному інституті і був начальником планово-виробничого відділу будівельного тресту, але постійно мріяв про створення своєї школи бального танцю. Змінивши місце роботи, він перейшов до Палацу культури, Вадіму нарешті вдалося здійснити свою мрію. Перший же організований В.Єлізаровим колектив «Едельвейс» завоював звання народного.

Під час навчання в авіаційному технікумі, улюбленим предметом у В.Єлізарова була аеродинаміка, оскільки багато її законів застосовується в танці. Вадим Альбертович стверджував, що якщо неправильно використовувати енергетику руху тіла всі його рухи стають нелогічними. На паркеті потрібно вміти ковзати, правильно рухатися. І якщо все вірно, танцюрист не втомиться, він органічно пов'язаний з музикою.

Вадим Єлізаров став лауреатом багатьох всеукраїнських конкурсів з бальних танців, конкурсів міст Поволжя, неодноразовим переможцем першості Росії. Разом зі своєю дружиною і партнеркою Ніною Маршевою входив в збірну команду Радянського Союзу.

У 1978 р. їх як показово-блискучу пару запросили в Севастополь тренувати танцювальний колектив міського Будинку культури. Рік потому Вадим і Ніна отримали пропозицію від керівництва міста залишитися працювати в Севастополі. Вони погодились, не роздумуючи. На базі культурного комплексу «Корабел» подружжя створило школу танців масового навчання. В цей час В.Єлізаров і Н.Маршева стали триразовими чемпіонами України в особистому заліку.

Пізніше було організовано спортивно-танцювальний клуб «Вікторія», який був чотири рази чемпіоном України, срібним призером відкритої першості Німеччини, фіналістом чемпіонатів світу і Європи. Протягом більше чверті століття клуб був провідним серед бальних колективів СРСР та України.

У 1989 р. в Норвегії на чемпіонаті Європи з латиноамериканської програми клуб «Вікторія» вперше показав свою програму.

У 1990 р. «Вікторія» став останнім чемпіоном Радянського Союзу. Танцюристи клубу виступали в Швейцарії, Австрії, Німеччини, Норвегії, Бельгії, Франції, Чехії, Голландії, Угорщини, Польщі і протягом усього цього часу Вадим Альбертович спостерігав, як у розквіті сил 20-25-літніх молодих людей змушені проводити на пенсію, тому що кар'єра танцюристів-спортсменів занадто коротка. У В.Єлізарова виникає ідея створення театру, бо на самому високому рівні спортивної майстерності починається мистецтво. Ідея створення Театру танцю виникла у 90-ті роки, але здійснити її вдалося тільки в 2000 р., бо розпорядження про створення міського комунального закладу «Севастопольський театр танцю» було видано лише в грудні 1999 р. Місцем для базування була визначена спортивна зала Палацу дітей і юнацтва.

За час роботи театру з'явилося безліч різних яскравих спектаклів: «Історія любові», «Весняна подорож», «Вибране», «Аргентинське танго», «Кармен», «Exhibition», «Broadway», «Notre dame de Paris», «Пігмаліон», «The Best», «Cabaret», а для найменших глядачів - «Новорічне поле чудес», «Лускунчик», «Попелюшка», «Снігова королева», «Бременські музиканти», «Буратіно», «З Новим роком, Гаррі Поттер!», «Летючий

корабель», «Алі-Баба і сорок розбійників», «Наша Маша та ведмідь».

Дуже важливою і незамінною для театру є робота заслуженої артистки України, заслуженого працівника культури АРК Ніни Борисівни Маршевої, її гарно розвинена уява та образне мислення дозволяли їй вперше прочитане лібрето вистави переводити мовою танцю, використовуючи всі можливі засоби хореографічного мистецтва.

У 2002 р. театр танцю Вадима Єлізарова відкривав Дні культури України у Франції. Вистава театру тоді вразила багатьох і крики «Браво» та бурхливі оплески супроводжували майже кожен номер.

Севастопольський Театр танцю Вадима Єлізарова є академічним, але вже давно він - унікальне явище, аналогів якому немає у всьому світі. Це високопрофесійний колектив. Роботу артистів театру відзначено національними та міжнародними нагородами. В колективі танцює безліч заслужених артистів і артисток України, лауреатів державної премії АРК, заслужених артистів АРК, є срібні і золоті призери чемпіонатів світу.

В. А. Єлізаров по праву заслуговує подяки і шани сучасників і нащадків, тому що він увійшов в історію як творець і першовідкривач того, чого в світі до нього не було.

Вадим Єлізаров помер 28 травня 2017 року в Севастополі в результаті серцевого нападу на 67-му році життя.

Вадим Єлізаров: Українських артистів від інших вирізняє внутрішня сила. URL: https://www.ukrinform.ua/rubric-other_news/1512728-vadim_e_lizarov_ukraiinskih_artistiv_vid_inshih_viriznyae_vnutrishnya_sila_1840390.html

Пігмаліон | вистава театру танцю Вадима Єлізарова. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=CVnc6Rsa42I>

Notre-Dame de Paris - Vadim Elizarov. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=isBWczJM7TU>

Борис Калініченко

Дата народження: 1942 рік

Рідне місто: Київ, Україна

Початок кар'єри: 1969 рік.

Дата смерті: 19 липня 1983 року

Борис Калініченко, дипломант 1 - го Всесоюзного конкурсу виконавців бального танцю в Москві в 1972 році. Довгий час його партнеркою була Ольга Хромченко, а з 1970 по 1975 роки він виступав з Ольгою Костюк. Борис був киянином. Навчався в Київському державному університеті ім.Т.Г. Шевченка на 5-му курсі, але не закінчив його, тому що став серйозно танцювати.

Працюючи керівником Київського народного ансамблю бального танцю «Каштан» при Палаці культури заводу «Ленінська кузня», що на вулиці Старовокзальна біля

залізничного вокзалу, Б.Калініченко вперше створив масові сюжетні постановки на основі бального танцю. Крім бальної хореографії він використовував модерн та інші танцювальні новинки.

На початку червня 1975 року під час 2-го Всесоюзного конкурсу виконавців бального танцю в Києві ансамбль

«Каштан» у Палаці спорту блискуче виконав постановку

бального

латиноамериканського танцю

«Пасодобль». У листопаді

1975 року ансамбль «Каштан»

разом з лауреатами 2-го

Всесоюзного конкурсу

виконавців бального танцю

Людмилою Попової і

Станіславом Поповим взяли

участь в Кишеневі (Молдова)

в танцювальному проєкті

«Танцювальний зал», який показували на першому каналі Всесоюзного телебачення в Москві.

Борис Калініченко дружив з Чесловасом і Юрайте Норвайши, лауреатами 1-го Всесоюзного конкурсу виконавців бального танцю в Москві в 1972 році (Каунас, Литва) і часто разом з ансамблем «Каштан» відвідував, їх колектив «Сукурис» у Каунасі.

Колектив ансамблю «Каштан» недарма, починаючи з 1976 року, п'ять років поспіль їздив в Каунас. Подружжя Норвайши проводили щороку навесні своєрідні концерти «Сувеніри», і Борису з Прибалтики надсилали восени тематику майбутнього концерту та музику. Наприклад концерт мав назву

«Лимонадний Джо». Була двогодинна програма. Навесні 1979 року весь колектив разом з Борисом, приїхав в Каунас. Танцювали два танці: «Дикуни» і «Ковбої».

Трохи пізніше в ансамблі «Каштан» з'явилась постановка «Космос» на музику «Спейс», і концерт був створений на її основі. Це було приголомшливе видовище. Іншого такого могутнього і красивого виступу знаменитого ансамблю не було. Ще в ансамблі був окремий номер «Карате», який хлопці виконували з особливим бажанням.

Всі танцювальні постановки Борис робив сам. Тренуючи танцювальні пари Б.Калініченко допізна затримувався в тренувальній залі і практично жив у приміщенні ансамблю.

Щороку Борис Калініченко проводив по два турніри - «Київські каштани» та «Терпсихора». Турніри проходили на базі концертного залу «Юність», керівником якого був Григорій Чапкіс, який завжди любив і любить бальні танці. Він активно співпрацював з Борисом Калініченко, підтримуючи і допомагаючи в організації цих заходів.

Помер Борис Дем'янович Калініченко від серцевого нападу на 42 році життя 19 липня 1983 року.

Борис Калініченко, видатний хореограф. URL: <http://blog.i.ua/user/12267808/>

Олексій Літвінов

Дата народження: 6 липня 1954 року.

Рідне місто: Харків, Україна

Початок кар'єри: 1968 рік

Дата смерті 9 грудня 2014 року

Олексій Ігорович Літвінов народився 6 липня 1954 року. Він був дуже допитливим і постійно чимось захоплювався ця риса залишилась в нього на все життя.

До всіх своїх захоплень він ставився серйозно, захопившись легкою атлетикою, старанно займався і показував відмінні результати на Чемпіонатах країни і світу - став майстром спорту СРСР, так само було із захопленням шашками

і бадмінтоном - став кандидатом майстра спорту СРСР та майстром спорту СРСР відповідно.

У віці 14 років Олексій почав займатися бальними танцями, і хоча тренер стверджував, що це заняття йому не підходить, Літвінов продовжував ще старанніше працювати над собою. Результат не змусив себе довго чекати. Через кілька років Олексій почав брати участь в різних танцювальних конкурсах, і неодноразово ставав їх призером. Захоплення переросло в покликання і після школи Олексій вступив до Харківської державної академії культури на факультет хореографії. Під час навчання в академії неодноразово ставав переможцем в національному чемпіонаті.

У 1979 році Олексій заснував і почав керувати народним ансамблем бального танцю Горизонт.

У 2000 році отримав посаду завідувача кафедри бального танцю Харківської державної академії культури, на якій пропрацював до 2011 року. Був Феллоу екзаменатором Датської професійної асоціації, Феллоу-екзаменатором

Всесоюдної асоціації бального танцю, Феллоу-екзаменатором

Танцювального Альянсу Великобританії, Феллоу-екзаменатором

Української Ради Бального Танцю.

У 2006 році Олексій Літвінов був

суддею танцювального шоу «Танці з зірками».

У 2008 році Літвінов став суддею телевізійного проекту «Танцюють всі!» (Телеканал СТБ), в якому разом з Владом

Ямою і Франциско Гомесом брав участь впродовж чотирьох сезонів.

У 2009 році Олексій разом з іншими відомими хореографами України відкрив танцювальний комплекс Release Dance Complex. У 2012 році став хореографом танцювального проекту Майданс-3, де його команда посіла третє місце.

У 2013 році під керівництвом О.Літвінова команда міста Харків посіла друге місце на танцювальному турнірі міст-побратимів Харкова.

Учні Олексія Ігоревича Літвінова багаторазово ставали Чемпіонами України, Чемпіонами США, Німеччини, Італії, Ізраїлю, Угорщини, Канади, Австрії, Голландії.

У серпні 2014 року стало відомо, що Олексій Літвінов знаходиться у важкому стані в одній з харківських лікарень, де бореться з тяжкою хворобою. Чутки про хворобу Олексія ходили протягом декількох років, але до останніх днів йому вдавалося справлятися з недугою.

9 грудня 2014 року Олексій Літвінов помер, але справа всього його життя живе і донині, більшість керівників харківських колективів бального танцю, є або випускниками «Горизонту», або працюють за методикою Олексія Ігоревича.

Терещенко К. «Танцюристи живуть довго...» Олексій Литвинов і його останні па матеріал з газети "Слобідський край" №149 від 13.12.2014.

<https://www.slk.kh.ua/news/suspilstvo/tantsyuristi-zhivut-dovgo-oleksij-litvinov-i-jogo-ostanni-pa.html>

Глосарій

Бальні танці — різновид парних танців, упорядкованих та кодифікованих для спортивних змагань.

Латиноамериканські танці – це не різновид хореографії а напрямок бальної хореографії. До конкурсної програми латиноамериканських бальних танців входять Самба, Ча-ча-ча. Румба, Джайв та Пасодобль.

Європейські (стандартні) танці - напрямок бальної хореографії. До конкурсної програми європейських(стандартних) бальних танців входять Повільний вальс, Танго, Віденський валь, Повільний фокстрот та Квікстеп

Список використаних джерел

Основна література

1. Борис Калініченко, видатний хореограф. URL: <http://blog.i.ua/user/12267808/>
2. Вадим Елизаров. URL: https://ru.wikipedia.org/wiki/Елизаров,_Вадим_Альбертович
3. Вадим Єлізаров: Українських артистів від інших вирізняє внутрішня сила. URL: https://www.ukrinform.ua/rubric-other_news/1512728-vadim_e_lizarov_ukraiinskih_artistiv_vid_inshih_viriznyae_vnutrishnya_sila_1840390.html
4. Еванс, Ірен, 1992. Коротка історія латиноамериканських танців у Великобританії Альянс професійних викладачів танців; ISTD LA.
5. Енциклопедія сучасної України. URL: <https://esu.com.ua/article-35178>
6. Павлюк Т. Розвиток бальної хореографії в Україні в другій половині ХХ – початку ХХІ століття. URL: <https://naukajournal.org/index.php/naukajournal/article/viewFile/2614/2564>
7. Терещенко К. «Танцюристи живуть довго...» Олексій Літвінов і його останні па матеріал з газети "Слобідський край" №149 від 13.12.2014. <https://www.slk.kh.ua/news/suspilstvo/tantsyuristi-zhivut-dovgo-oleksij-litvinov-i-jogo-ostanni-pa.html>
8. Richardson, Philip J. S. "The Championships." *The Dancing Times*, July 1935 issue. London: The Dancing Times. 354.
9. Richardson, Philip J. S. (1945). *A History of English Ballroom Dancing*. London: Herbert Jenkins Ltd. 54.
10. Silvester, Victor. (1936). *Victor Silvester's Modern Ballroom Dancing, 1936 Edition*. London: Herbert Jenkins, Ltd. 70.
11. World Dance Sport federation. URL: http://www.worlddancesport.org/Member/professional/Detail/Israel_Dance_Sport_Federation-1772
12. World dance Council. URL: <https://www.wdcdance.com>

Додаткова

13. Виктор Сильвестр и его бальный оркестр. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=eeBZva4yITs>
14. Пігмаліон | вистава театру танцю Вадима Єлізарова. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=CVnc6Rsa42I>
15. Alex Moore (dancer) URL: [https://dbpedia.org/page/Alex_Moore_\(dancer\)](https://dbpedia.org/page/Alex_Moore_(dancer))
16. Alex Moore Quickstep – 1936. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=iZ1Nv0zY3Ms>

17. Alex Moore Tango. URL:
<https://www.youtube.com/watch?v=iATMCQXKQMw&list=PLbeO364TBs2xKf2GICo2pqX3LME6ANytm>
18. Ballroom Champions (1963). URL:
https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=43a_Aq1mIKM
19. Bill & Bobby Irvine - Swing & Sway. URL:
<https://www.youtube.com/watch?v=XqWCki4WrO>
20. Bill & Bobby Irvine - Waltz Demonstration. URL:
<https://www.youtube.com/watch?v=kR-48Dzy1Xc>
21. Bob Burgess and Doreen Freeman 1961. URL:
<https://www.youtube.com/watch?v=VIXGNdvHA18>
22. *Brian & Kristi McDonald - 2016 Honorees*. URL:
<https://www.thedbc.com/briankristi-mcdonald--16.html>
23. Corky & Shirley Ballas latin táncok (Izelítő). URL:
https://www.youtube.com/watch?v=u_ojLt30NY
24. Corky Ballas. URL: <https://www.corky.com>
25. Dancing with the Stars: Corky Ballas. URL:
<https://dancingromancing.wordpress.com/2010/09/20/dancing-with-the-stars-corky-ballas/>
26. Doreen Freeman Tribute. URL:
<https://www.youtube.com/watch?v=dhUNf4ffxqU>
27. European Latin Champions Amateurs 1959 Karl & Ursula Breuer.
URL:https://www.youtube.com/watch?v=O4EeS_hW3rE
28. Karl and Ursula Breuer European Championships Berlin 1959. URL:
<https://www.youtube.com/watch?v=Awrg7BTnxCU>
29. Len Armstrong 1958. URL:
<https://www.youtube.com/watch?v=qI5VsSGLsXE>
30. Notre-Dame de Paris - Vadim Elizarov. URL:
<https://www.youtube.com/watch?v=isBWczJM7TU>
31. Shirley Ballas.
URL:https://www.bbc.co.uk/programmes/profiles/Z8b8LT91X4BKfv214N4wgf/s_hirley-ballas
32. Technique of Latin Dancing | Walter Laird. URL:
<https://www.youtube.com/watch?v=t7VMgljGTqQ>
33. Technique of Latin Dancing. URL:
[http://www.tdancemi.hu/images/documents/szakirodalom/Walter%20Laird%20-%20Technique%20of%20Latin%20Dancing%20\(Nastiquero\).pdf](http://www.tdancemi.hu/images/documents/szakirodalom/Walter%20Laird%20-%20Technique%20of%20Latin%20Dancing%20(Nastiquero).pdf)
34. The Ballroom Technique. URL. <https://ru.scribd.com/doc/36129771/The-Ballroom-Technique-Alex-Moore>
35. Victor Silvester & His Ballroom Orchestra - Bel Ami (1948). URL:
<https://www.youtube.com/watch?v=w8mDseNWv1Y>
36. Walter Laird & Lorraine Reynolds World Latin Dance Champions 1963 Paso Doble. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=y6Z0PxLCMGc>

Довідник

Наталя Віталіївна Терешенко

**ВИДАТНІ ВИКЛАДАЧІ
БАЛЬНОГО ТАНЦЮ XX СТОЛІТТЯ**

Довідник

ISBN 978-617-7090-48-8